

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tinglysning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4557; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 775).

Sagen sattes til Forhandling.

Nygart: Paa det Omraade, det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig med, hersker der for Tiden to forskellige Systemer her i Landet. I Sønderjylland har man midlertidigt bevaret det tyske Grundbogssystem, medens vi i det øvrige Land har det noget forældede System med Tinglæsning. Det er givet, at Bestræbelserne ogsaa paa dette Omraade maa gaa ud paa at faa fælles Lovregler for det hele Land. Da vi i sin Tid, ved Loven af 28. Juni 1920, der traadte i Kraft 1922, indførte dansk Formueret i de sønderjydske Landsdele, vedtoges det midlertidigt at fortsætte med Grundbogssystemet i Sønderjylland. Man havde ogsaa den Gang Blik for, at vi paa dette Omraade maatte gaa til en for hele Landet fælles Lovgivning, men man mente ikke, at noget af de to Systemer var tjenligt til at gøres gældende for hele Landet, og da man altsaa stod overfor en Reform paa dette Omraade, fandtes det ikke naturligt at indføre vort Tinglæsningssystem i Sønderjylland.

Arbejdet maatte da koncentrereres om en Revision af Lovgivningen, og for at forberede denne anmodede daværende Justitsminister Rytter Prof. Vinding Kruse om at gøre visse Forarbejder; Prof. Vinding Kruse har store Forudsætninger for at gøre et grundlæggende Arbejde paa dette Omraade, idet han er særlig tingsretskyndig. Dette Hverv har Professoren, hvad sikkert alle vil indrømme, skilt sig ganske fortrinligt ved. Han indleverede i 1923 til Justitsministeriet en Redegørelse for Retsforholdet paa dette Omraade, hvori han belyste baade det tyske System med Grundbogsføring og det danske Tinglæsningssystem og tillige beskæftigede sig med den tilsvarende Lovgivning i forskellige andre Lande. Og paa Grundlag af disse Studier ledsagedes, som ønsket var, hans Betænkning sluttelig med et Forslag til Lov om Tinglysning.

Nu gaar det maaske ærede Medlemmer som mig, at man straks synes, Betegnelsen „Tinglysning“ i Stedet for „Tinglæsning“, som er saa kendt et Udtryk, lyder lidt fremmed. Jeg tror dog, man hurtigt vil gøre sig

fortrolig dermed, og at man ikke bør gøre Ophævelser derover. Det er egentlig et gammelt Udtryk, fra den Tid, da man holdt Tingmøder Landet over, paa hvilke man ordnede den Slags Forhold; da taltes der om „Tinglysning“, og Udtrykket har fra den Tid været anvendt op igennem Tiderne; selv i Christian den Femtes Danske Lov benyttes Ordene „Tinglysning“ og „Tinglæsning“ noget i Flæng. Og medens der er en vis Grund til at tale om „Tinglæsning“ under det System, vi for Tiden har her i Landet, idet der virkelig finder en *Tinglæsning* Sted, hvorved Dokumenterne oplæses, er der ikke den samme Grund til at fortsætte med Betegnelsen „Tinglæsning“, naar der for Fremtiden ikke vil ske en Oplæsning af Dokumenterne, men man blot indfører dem i de dertil bestemte Protokoller.

Det Forslag, der saaledes blev forelagt Ministeriet af Professor Vinding Kruse, har Ministeriet derefter forelagt forskellige Mænd og Institutioner til Bedømmelse og givet dem Lejlighed til at gøre deres Bemærkninger og Henstillinger om mulige Ændringer. Det oplyses saaledes, at det har været forelagt Retspræsident Ricard og forskellige andre sønderjydske Dommere, som har erklæret sig enige i, at det var et godt Grundlag for en ny Lov; disse Mænd, som har arbejdet dels under dansk Retsvæsen paa dette Omraade og nu en Tid med det tyske System, har jo alle Betingelser for at bedømme Forslaget; man har jo taget noget af det bedste fra begge de Systemer, som gælder indenfor Landets Grænser. Desuden har Forslaget været forelagt paa Dommerforeningens Møde i Oktober 1924, og der er taget Hensyn til de dér fremkomne Bemærkninger. Som det ses af Bemærkningerne, har endvidere Justitsministeriet forhandlet med Landbrugsministeriet om de Punkter i Forslaget, der vedrører Forbindelsen mellem Matrikulsvæsenet og Tinglæsningssystemet, med Finansministeriet om Forholdet mellem Tinglæsningsloven og Tinglæsningsafgifts- og Stempeloven samt om Ophævelsen af den Staten tilkommende stiltiende Pantet hos Oppebørselsbetjente, og med Indrigsministeriet om visse Panteretsbestemmelser, idet man har taget et væsentligt Hensyn til de fra disse Ministerier i saa Henseende fremsatte Ønsker. Fremdeles har Lovforslaget været forelagt vore Kreditforeningers og Hypotekforeningers Repræsentantskab, som har udtalt sig om den Del af Forslaget, der vedrører dem, og ligeledes har givet det Tilslutning. Og der